

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sabbato post prima[m] d[omi]nicam aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Babbō post. I. dominicā

Gabbato post prīmā dñicā aduent⁹. alieis baal ⁊ astaroth: deflīq̄tes dñ. **H**icclam⁹. **E**t dñs irat⁹ delecit eos ⁊ tradidit i mā nū decipientiū rē. Baal interptat⁹ deuo ratōet signat auariciā. Astaroth interptat⁹ cubiculū: et siq̄ libidinē. Expone: qm̄ ml̄q̄ inḡt̄ nō recognoscētes dei misericordiāz quā ondit i redēptioe ḡnis h̄uani fuit̄ ist̄ vicijsiō dñs eos abijcit a se et reliqt̄ i ma nū demonū. h̄. Paral. xv. Si dereliquit̄ tis eū ipse derelinge vos.

Pro scđo. In pcedēti rē. Nūc d̄ alta approbatione certificatiua. s. p rōem. Recta q̄ ppe rō satis excludit furūz esse di iudicū. Dicit ei Ans. De⁹ est q̄ nib il ma ius aut mel⁹ cogitari pot. Dis grātō bñ ordinata dicit dñs eſt̄ lumenz bonū: sūt me iustū: sume sapientē: sume potētē: et sume misericordē. Lū ḡ sit sume bon⁹: oia petāsibz sume displace. Lū sit sume iust⁹: sume vult ea punire. Lū sit sume sapies: oia clarissime videt ⁊ om̄ia vult reducere ad rectū ordīnē. Et cū sit sume potēs: alibi est qd̄ possit eū in his impēdīre. Cum pō sit sume misericordē: sume vult oia bona remunerare. Manifestū est aut̄ q̄ in pnti nō fit oim pctoz punitio; nec oim bonorū remuneratio cū multos magnos pctōres vides mltas h̄ie pspēritates: z mltos do fuientes graues sustinere tribulatiōes: ḡ necesse est vt alibi fiat oim iudicū in q̄ rē. Forte dices: Hau. i. dī: Nō iudicabit dñs bis in idp̄m: sed in morte de singlīs iudicat: ḡne erit aliud iudicūz in fine mūdi. Rūsio fin Rich. dī. xlviij. Jūdicū. Ad fīt̄ i morte est singlare. i. de psona singulari: et partiale. i. sup partē hoīs. aiām. Est etiā multis ignotū. Jūdicūz aut̄ finale hēbit 2 dīcōes oppositas. Erit ei gnale. s. oim: totale. s. sup totū hoīem: aiām vīz ⁊ cor̄sus: ⁊ cūctis manifestissimū. Nō ḡ puniet deus bis in idp̄m: sed qd̄ deerat supad̄ dit. Attendite ḡ: Pensēt̄ qnta sit nobis necessitas bñ vñcdi si volum⁹ securi p̄parere tam in particlari q̄ in generali iudicio: et damnatōis sntiam euadere. Utulis pfecto est multū huius recordatō: p̄cipue ppter tria.

Primo ad emolliendā cordis buricā. **S**ecundo ad agendā pro delictis penitentiam. **T**ertio ad exercitāz bone ogatiōis dī

Dicarnari q̄ patrē aut sp̄sancētū. Q̄ nō. Lcreatō attribuit̄ maxime potētē patris: q̄ et recreatio. Contra. Magis decet media psonā tenere rōez mediator̄. Respondet Bonaventurā. in. iii. dī. Louenēt̄ fuit tripli rōne sumptuose psona repante Persona em̄ verbī dī in h̄ago: fili⁹: et p̄bū: Quia imago sibi ḡn̄at̄ ip̄ate hoiez q̄ ad imagine dei fact⁹ e. Quia s̄l̄ natural: reducere debebat hoiez ad filiationē ad optiū. Quia verbū sibi p̄petebat nobis manifestare patrē cū verbū sit noticia declaratiā. Et sic p̄ p̄bū oia fecisic p̄ p̄bū oia refecit. Hec Bona. Pro fundāto P̄remittam⁹ admirationē qndam de mysterio incarnationis iuxta p̄ba. **D**at. vīn̄ docēn̄. in. Tob. Ponit in obē satr̄. gen̄trix sit filia patr̄. Et geniti lactat filia p̄bū go patrē. Et ppter qd̄ oia qwt p̄ eū q̄ est filius dei natural: efficerem⁹. Nūj adoptiū: qm̄ vt dī Aristo. ii. metaph. Dē qd̄ est tle p̄ participationē reducit ad id qd̄ est tale p̄ essentiā. Lū ḡ qritur. An magis rē. dic̄. rī. rē. Ex q̄ excludit qnta lumen⁹ obligatiōe astricti ei q̄ tāquenīter nr̄e miseri⁹. p̄de scendit. Jo bñ dī Apls. Lītū. h̄. Apparuit benignitas thūanitas salvatoris nr̄i dñi. O fatui pctōres q̄ nō timet̄ tābenignuz redēptore offēdere: lubrici: auari rē. Cer te si in ḡt̄ rāto bñficio dñm vñcdi ip̄e abijcet vos. F. gura. Judic. ii. Filii israel in ḡt̄ deo q̄ eos eduxerat de terra egypti fecerūt malū in p̄spectu dei fuientes dñs

ligentiam

Primo r̄c. Et consideratione em̄ iudicij terret cor et sic emollit̄ Job. xxvij. Dñs ei molliuit̄ cor meum et ops perturbauit̄ me. Greg. xvij. moral. Ex diuino munere cor emolliri dicit̄ qm̄ fugni iudicij timore ne netraet̄. Nec mir̄ qm̄ sicut habet Eccl. xj. Si m̄l tis anni virerit hō et in oibus his let̄fue rit̄ meminisse debet tenebrosi t̄pis et diez mistoz q̄ cū venerint vanitas arguent p̄terita: hec crebr̄ cogitate. Talis eti me dicatio sollicitū facit homē in bonis agēdis. Et multū valeat ad alleluandū p̄nitis vite labores. Grego. in omel. Dic illū fratres charissimi at oculos v̄os ponite: et q̄cquid mō p̄trariū inueni: in eius cōparatione leuias.

Hiero. ad helio. de p̄ceptu mūdi: Veniet̄ dies illa in q̄ corruptibile h̄z mortale induet incorruptionē et imortalitatē r̄c. Se quis: Potētissimi qndā reges corā illo uñ dicio nudo latere palpitabūt̄. Exhibebit̄ cū plesua ven̄: tūc agnūt̄ Iupiter: Aristo telis argumēta nō p̄derūt̄. Tūc tu rusti canis et paup exultabis et dices: Ecce crucifixus de⁹ meus est: hic est q̄stuarie fili⁹ hic m̄ris gestatus sinu: hoīm de⁹ fugit in egyptū. Sed̄ valet ad agendū p̄ delictis p̄nias. Vñ Act. xvij. dicebat Paulus. De⁹ n̄ annūciavit hoīb̄ ut oēs vbiq̄ penitentia agat: eo q̄ statuit in q̄ iudicatur est orbē terre in eq̄itate. J̄do Hieron. ad Sabiniānū diaconā lapiliū: Parce q̄so aite me et crede futur⁹ dei iudiciū. Tē idē bie rony. ad asellā de futur⁹ amicis: An̄ tribu n̄l ch̄i stabim⁹: abi patebit q̄ q̄ic̄ mente vicerit. Audite ḡ p̄cōres illud Job. xix. Fugite a facie gladii q̄r̄ vltor iniquatum glaciū est: et sc̄ritore esse iudiciū. Tertō ad excitandā bone opatiōis diligētiā: io saluator. Dat̄. xxij. post̄ locut̄ est d̄ suo aduētu ad iudiciū: postea dicit̄: vigula des. in bonis opib⁹: qz. s. nesciū q̄ hora dñs v̄i ventur⁹ sit. J̄o de Pau. Gal. vi. Duz t̄ps habem⁹ ope bo. Narrat Petr⁹ alfon sis: q̄ quidaz sc̄tūs eremita ne obliuioni traderet: hec habebat sc̄p̄a p̄ oclis et freſ q̄nter ea in orōne et meditatiōe ruminal bat di. Q̄ia mea recognoscas qd̄ opar⁹ dū potestas est in manu tua anteq̄ mouē aris de loco tuo: anteq̄ venias ad locū in quo est iusticiat iudiciū vbi leges om̄ia q̄ fecisti in rotulo p̄sciēt̄: vbi āgeli a dextr̄ et a sinistr̄ tuū denud̄ bunt p̄silii: vbi oēs amici tui te deserēt̄: obliuioni te tradent̄. Venēto ḡ dum p̄ols creatoris tui: hec

sepe reuolues fremebat tremēs: et flebati

Nec mir̄ qm̄ sicut habet Eccl. xj. Si m̄l tis anni virerit hō et in oibus his let̄fue rit̄ meminisse debet tenebrosi t̄pis et diez mistoz q̄ cū venerint vanitas arguent p̄terita: hec crebr̄ cogitate. Talis eti me dicatio sollicitū facit homē in bonis agēdis. Et multū valeat ad alleluandū p̄nitis vite labores. Grego. in omel. Dic illū fratres charissimi at oculos v̄os ponite: et q̄cquid mō p̄trariū inueni: in eius cōparatione leuias.

Pro tertio. Iudicis r̄c. Nūc ḡ veniā humilis ab eo postulate ut cora eo sc̄uri valeat̄ p̄parere. Et nota q̄ d̄ lex L. desum. trini. et si. ca. l. xl. Delicā veniā penitētibus indulgem⁹. Et. xxij. q. y. legatur. Peccati venia nō datur nisi coacto. Et. xxij. q. vii. Quēadmodū nēm̄ p̄ gaudere se correctū n̄si prius doleat se fuisse puerum. Laetete ne sitis similes in sensato qui iocata regia furat̄ cum beniḡne suaderet a rege ut restitueret venias postulans: et sic misericordia fleret: als iudiciū mortis recurreret. Sed omnino illeō cura: ppter̄ mod̄ durum iudicium mortis incurrit. Expone r̄c. Et nota q̄ om̄is peccator̄ est fur respectu dei: quoniam bonis eius abutif. Agite ergo peccatores penitentiam, quoniam ut habet Luce. xij. Asī penitentiaz egeritis omnes siml̄ peribitis.

S. dominica. ij. aduentus Mane

Abūclamus ergo r̄c. qm̄ dominus r̄c. Sunt autē ibi tria nota. Populi excūratio populus sion. Excitati informatio: ecce dñs r̄c. Informati consolatio: ad salvandas gentes. De p̄mo Ps. Elegit dominus sion. De secundo Heb. x. Qui venturus est veniet et nō tardabit̄. De tertio Dat. ii. Ipse saluū faciet p̄plm suū. Abūclamus r̄c.

Pro primo. An filius dei veram carnem assumpserit. Q̄, non